

Życiorys zawodowy

Prof. dr hab. inż. arch. Konrad Kucza-Kuczyński

Konrad Kucza-Kuczyński urodził się 2 stycznia 1941 roku w Czerwonym Dworze koło Wilna. Studia na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej w latach 1958–1964; stypendium MSZ Francji w 1963 roku i praktyka w Paryżu w latach 1965–1966. Od jesieni 1966 do 1986 roku zatrudniony na Wydziale Architektury PW w pracowni projektującej nowy kampus Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, przekształconej w Zakład Badawczo-Projektowy Budownictwa Szkół Wyższych Politechniki Warszawskiej ARPOL. Stopień doktora uzyskał w 1980 roku na Wydziale Architektury Politechniki Krakowskiej. Od 1980 roku pracował jako nauczyciel akademicki na Wydziale Architektury Politechniki Białostockiej, a w latach 1984–2018 na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej. Od 1987 do 2003 i od 2009 do 2013 roku był kierownikiem Zakładu, a w latach 2004–2009 i 2013–2017 — kierownikiem Katedry. W 1989 roku otrzymał stopień doktora habilitowanego. Od 1992 roku był zatrudniony na stanowisku profesora nadzwyczajnego, a od 2003 — profesora zwyczajnego. W 1999 roku uzyskał tytuł profesora. Jest założycielem i kierownikiem unikatowej Pracowni Architektury Sakralnej i Monumentalnej. W latach 1990–1994 był Dziekanem Wydziału Architektury, gdzie przeprowadził m.in. reorganizację

MEDAL POLITECHNIKI
WARSZAWSKIEJ

Warszawa
25 czerwca 2019 roku

struktury, likwidując instytuty („1968”) i wprowadzając katedry, zakłady i pracownie. Prowadził zajęcia z projektowania architektonicznego oraz wykłady z propedeutyki teorii architektury, etyki zawodu architekta i architektury sakralnej. Wypromował około 230 dyplomantów i 15 doktorantów.

W 1975 roku został powołany przez Naczelnego Architekta Warszawy na stanowisko Generalnego Projektanta Terenów Centralnych Politechniki Warszawskiej, wykonując do 2015 roku kilkadziesiąt studiów rozwoju Uczelni, m.in. rejonu Wydziałów Elektroniki i Inżynierii Budowlanej oraz rejonów Hożej i Wilczej dla spółdzielni Idealne Mieszkanie, a także projektów i realizacji, m.in.: Skweru Politechniki, Klubu Absolwenta PW, wewnątrz Sali Rady Wydziału Elektroniki, gabinetów Rektora i Prorektorów, wewnątrz Centrum Kształcenia Ustawicznego, wielu tablic pamięci i Pomnika „Golskiego”. Od 1983 roku tworzy w ramach pracowni autorskiej z Andrzejem Miklaszewskim, w której powstało około 60 projektów i realizacji mieszkaniowych, sakralnych oraz szkolnictwa wyższego i użyteczności publicznej, z których około 40 zostało nagrodzonych i wyróżnionych w konkursach architektonicznych i urbanistycznych.

W 1994 roku założył i do 2000 roku był sekretarzem/dyrektorem Programu Roboczego Międzynarodowej Unii Architektów „Miejsca Duchowe”. Od 1993 roku jest członkiem Komitetu Architektury i Urbanistyki Polskiej Akademii Nauk, od 1994 – członkiem Akademii Inżynierskiej w Polsce, a od 2013 – Polskiej Akademii Umiejętności.

Napisał 7 książek, w tym ostatnio *Twórcy i dzieła Warszawskiej Szkoły Architektury 1915–2015*. Jest też autorem około 240 publikacji. Na konferencjach naukowych wygłosił około 85 referatów. Uczestniczył w kilkadziesiąciu wystawach autorskich i zbiorowych architektonicznych oraz w autorskich wystawach prac graficznych, m.in. inicjując wystawy rysunków pracowników Wydziału Architektury w Klubie Pracownika PW w Gmachu Głównym.

Za swoją wieloletnią pracę zawodową otrzymał m.in.: Złoty Krzyż Zasługi (1983), Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1993), Honorową Nagrodę SARP (1995), Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski (2014).

Jest żonaty od 1961 roku. Ma dwoje dzieci – Agnieszkę i Jana (architekta), sześcioro wnuków i dwoje prawnuków.